

[Hans Rasmussen.]

jo alle venter skal træde i Kraft til det Tidspunkt, der er fastsat i Loven, nemlig den kommende første Januar. Der knytter sig til denne Ikrafttræden af den nye Straffelov saa store Interesser, at det maa virke meget stærkt med Hensyn til Afslutningen af det Arbejde, der skaber de forskellige lovtekniske Betingelser for, at denne Lov kan træde i Virksomhed.

Med Hensyn til Enigheden skal jeg i øvrigt ikke udtale mig videre, men det vil dog maaske ikke findes upassende, at jeg ved denne Lejlighed i Forbindelse med, at jeg gør opmærksom paa den enstemmige Indstilling, som Deltager i Udvalgsarbejdet gennem Aarene paa min Gruppes Vegne føjer nogle Bemærkninger til med Hensyn til de Ændringer, der er indsat af Landstinget. Jeg skal straks sige, at jeg agter slet ikke at komme ind paa det store Tal af Forandringer, her er Tale om, jeg finder kun Anledning til at sige nogle Ord om ganske enkelte af de vigtigste Bestemmelser, særlig dem, der har staaet Strid om gennem Tiderne.

Det, der i første Omgang falder i Øjnene, naar man ser paa de Afvigelser fra Folketingets Affattelse, der er gennemført af Landstinget, er, at Bestemmelsen om offentlig Votering i Højesteret er gaaet ud. Jeg beklager, at Landstinget har udstemt Lovforslagets Bestemmelser i saa Henseende. Jeg beklager det, fordi det, som jeg tidligere har haft Lejlighed til at sige, for mig stiller sig saaledes, at den offentlige Votering i Højesteret vilde have sin Betydning, den vilde have Betydning med Hensyn til Belæring af Offentligheden, den vilde have Betydning med Hensyn til at retlede Underinstanserne, Lovgivningsmagten, Administrationen og i det hele taget Befolkningen paa de Omraader, hvor Ret ikke i Forvejen er stiftet, men hvor Højesteret ved sine Afgørelser skal indstifte Ret. Jeg tror, det vilde have været gavnligt, om vi havde faaet gennemført den offentlige Votering, men det er ikke lykkedes, det er for øvrigt mærkeligt, eftersom det er mit Indtryk, at der her i Rigsdagen er et betydeligt Antal Medlemmer, som egentlig anerkender Rigtigheden af Princippet i offentlig Votering. Naar det ikke er gennemført, tror jeg, at den Omstændighed, at Højesteret selv modsætter sig en

Bestemmelse i saa Henseende, vejer vægtigst til for adskillige Medlemmers Vedkommende.

Et andet Punkt, hvor jeg beklager de Afgørelser, der er truffet i Landstinget, angaar Udstemningen af Forslaget om Indførelse af Domsmandsinstitutionen. Jeg havde gerne set, at man nu havde indført det Fremskridt, som Meddomsmændene efter min Opfattelse maa siges at repræsentere, det vilde være en Adgang til for Befolkningens Repræsentanter at deltage i Strafuldmaalingen, en Adgang, jeg tror vilde have meget stor Betydning, og maa jeg føje til, at det er min Opfattelse, at vi en Gang maaske inden saa forfærdelig længe naar til at faa gennemført denne Bestemmelse. Det er min Opfattelse, at lykkes det at faa gennemført Meddomsmandsinstitutionen ved Landsretterne, vil det føre til, at man inden ret længe kommer ind paa at forhandle om Ændringer i Højesterets Arbejdsmaade, og jeg skulde ikke se noget som helst beklageligt i, om Højesteret for Straffesagers Vedkommende i Fremtiden mere blev blot en Kassationsdomstol. Imidlertid stiller det sigsaaledes, at man af Hensyn til den øjeblikkelige økonomiske Krise har ment det rigtigst at udskyde Indførelsen af Domsmandsinstitutionen. Heldigvis — fristes jeg til at sige — har Krisen i denne Forbindelse haft den ejendommelige Bivirkning, at man til Erstatning for Bestemmelsen om Domsmandsinstitutionen er gaaet med til at udvide Nævningeinstitutionens Virkefelt. Denne Udvidelse glæder mig, jeg er glad ved, at man i Landstinget har stillet sig paa det Standpunkt, man her har stillet sig paa, og jeg stemmer med speciel Glæde for dette Punkt. I øvrigt glæder jeg mig ogsaa specielt over at blive Vidne til, at Venstrepartiet her i Salen, der tidligere har ivret saa stærkt imod Nævningeinstitutionen og ved sin Ordfører har søgt at slaa fast, at Befolkningen manglede den fornødne Modenhed til at give sig i Lag med dette Arbejde, nu om et Øjeblik paa dette Omraade følger Trop og er med til at fastslaa Udvidelsen af Nævningeinstitutionens Virkeomraade.

Jeg bemærker en vægtig Tale i en Henvendelse til Landstingsudvalget — Bilag Nr. 5 i Landstingsudvalgets Betænkning — fra en Kreds af kendte Kvinder og Mænd, en